

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 146 (944)

Piektdien, 1956. g. 14. decembrī

7. gads

Godīgi strādāt — katra cilvēka pirmais pienākums

Darbs padomju cilvēkam kļuvis par goda, slavas un varonības lietu. Padomju pilsoņi pilnīgi apzinās sava darba nepieciešamību kā sev, tā savai Dzimtenei. Apzinīga attieksme pret darbu pie mums kļuvusi par masveidīgu parādību un godīgs darbs kļuvis par sabiedriskās dzīves obligātu normu. Godīga, apzinīga attieksme pret darbu, augsta darba disciplīna un aktivitāte sevišķi spilgti izpaužas socialistiskajā sacensībā. Sacensības gaitā arī mūsu rajonā aug un veidojas darba pirmrindnieki, racionalizatori, novatori. Labākie strādnieki palīdz atpalikušajiem, māca tiem savas zināšanas un tādā veidā panāk vispārēju darba ražīguma pieaugumu. Lūk, rajona rūpkombināta strādnieks atslēdznieks Andrejs Pastuhovs ar savu godīgo, apzinīgo attieksmi pret darbu iemantojis vispārēju sabiedrības cieņu un autoritāti. Celtniecības kantora būvbrigades brigadieris Grigorījs Kirilovs, galdnieks Pēteris Šeģlovs, krāsotājs Vasilijs Isajevs un daudzi citi.

Ne mazums mums priekšzīmīgu darbinieku tirdzniecības tīklā, viņu vidū Ieva Daugule (rajona universālveikalā), Jersikas un Rudzētu veikalu vadītāji bb. Bikaunieks un Rudzāts.

Kūdras fabrikas „Līvāni“ pakaišu kūdras brigades brigadieris Antons Skukis, kas ne vienu reizi vien saņēmis pateicību un naudas premijas no fabrikas direkcijas, kā arī apbalvots ar teicamnieka nozīmīti — Kurināmā rūpniecības ministrijas vārdā.

Taču šodien visi cilvēki vēl nav izpratuši godīga darba nozīmi. Ir vēl tādas personas, kas nav atbrīvojušās no novecojušajiem kapitalistiskās iekārtas uzskatiem par darbu. Šie cilvēki mēdz strādāt mazāk, bet saņemt vairāk. Vai ir pat tādi, kas vispār negrib strādāt, bet nelikumīgā ceļā piesavinās sabiedrības un citu cilvēku personīgo mantu. Vairums tiesas izmeklēšanas procesu rāda, ka uz šo parazītisko ceļu nostājušies cilvēki, kas at-rāvušies no godīga darba. Lūk, daži piemēri. Pilsonis Nikolajs Jegorovs, dzīvojot Līvānos, ilgu laiku nekur nestrādāja, bet, izmantojot rajona rūpniecības uzņēmumu atbildīgo darbinieku paviršību, piesavinājās vairāk kā 5 tūkstoši rubļu naudas. Pilsonis Konstantīns Bogačovs, strādājot tirdzniecības tīklā, sistematiski dzēra, un izšķērdēja valsts līdzekļus un lai savas „pēdas“ slēptu, simulēja veikala apzagšanu. Kolchoza „Uzvara“ kolchoznieks Donats Vaivods nozagā kolchozam vezumu ziemas kviešu.

Mūsu socialistiskā sabiedrība, protams, nevar apmierināties ar šādiem liekējiem — šos cilvēkus uzskata par noziedzniekiem un soda.

Mūsu sirdis iepriecina tas, ka līdzīga veida parādības mūsu sabiedrībā sastopamas arvien mazāk un mazāk.

Taču cīņa ar šīm nelabvēlīgajām parādībām ir ne tikvien milicijas lieta, — tā ir visu partijas, komjaunatnes, arodorganizāciju un visas padomju tautas lieta.

Pirmajās rindās cīņā pret kapitalistiskajām paliekām plecu pie pleca ar milicijas darbiniekiem strādā liels aktivistu pulks — milicijas palīgdienesta brigades locekļi. Jāsaka, ka šīs brigades godam strādā un ir jāpanāk, lai tās darbotos katrā pilsētas uzņēmumā.

Mūsu kolchoza kompleksā posma vadītājs

Kolchoza „Brīvais zemnieks“ valde 1956. gadā organizēja laukkopības brigādēs kompleksos posmus. Vienā no tiem par posminieku izvirzīja Aloiziju Jedušu. Viņa pārziņā kā pamatkulturu nodeva linus 5,07 ha lielā platībā, 2 ha kukuruzas, kartupeļus un cukurbietes. Ar atbildības pilnu sajūtu viņš tūlīt ķērās pie darba un jau ziemas periodā rušināmām kultūrām izveda organisko mēslojumu — 25 tonnas caurmērā uz katru hektaru. Lasīja daudz lauksaimniecības literatūras un mācījās no pirmrindnieku pieredzes, lai tikai pavasarī, kad katra diena izšķir ražas likteni, nenokavētu labākos sējas termiņus.

Linu sēju izveda ar apsaulotām un kodinātām sēklām, izsējot uz hektaru 130 kg linsēklu. Pamatmēslojumā deva mineralmēslus — 2 cnt uz hektaru superfosfāta un kalij sāls. Vasaras pirmajā pusē linu lauki prasīja sevišķu uzmanību, jo tajos parādījās kaitēkļi — linu spradžī. Pret kaitēkļiem daudz-kārt izveda cīņu, izsējot indi-go preparātu DDT. Liniem virsmēslojumā deva 1 cent-

neru amonija salpetra uz ha. Un, kad visi kaitēkļi un nezāles bija apkarotas, tad posminieks atviegloti uzelpoja un lika cerības uz augstām linu ražām. Augu dienu no saules lēkta līdz tumsai posminieks bija atrodams sava posma laukos. Viņa ieguldītais darbs un nemītīgās pūles attaisnojās. Viņa posms sola 3,5—4 cnt linu šķiedras no ha, jo visi lini laikus tika novākti, izmērcēti, izklāti un novietoti šķūnī.

— Kontraktācijas plānu, — saka posminieks, — izpildīšu, nododot stiebrīņus, bet virs plāna došu maltus un kulstītus linus. Pabērna lomā netika atstātas arī pārējās kultūras. Laikus novāca un iezīmoja kartupeļus, kas deva 150 centnerus no ha un kukuruzu, no kuras ieguva 300 cnt zaļās masas.

Laikā līdz 1. decembrim b. Jedušs izstrādājis vairāk kā 400 izstrādes dienas, neskatot izstrādes dienas, kas gada beigās tiks aprēķinātas par posma vadību.

P. Muktupāvela, kolchoza „Brīvais zemnieks“ rēķinvede

MŪSU REPUBLIKĀ Gada plāns izpildīts

No agra rīta līdz vēlam vakaram uz Rēzeknes linu fabriku nepārtrauktā strau-mē virzās automašīnas un pajūgi ar linu stiebrīņiem. Pieņemšanas punktā ik dienas ierodas līdz 70 automašīnas un tikpat daudz pajūgu. Rēzeknes, Dagdas, Kārsavas un Maltas rajona kolchozi, kas šogad izau-dzējuši bagātīgu linu ražu, tagad ik dienas nodod punktā vairāk nekā 100 tonnu linu stiebrīņu.

Sākot jauno darba sezo-nu, linu fabrikas kolektīvs sprauda sev uzdevumu — izpildīt gada plānu līdz PSRS Konstitūcijas dienai, kā arī palīdzēt kolchoziem ātrāk nokārtot ar valsti kontraktācijas saistības. Do-to solījumu fabrikas kolektīvs godam pildījis.

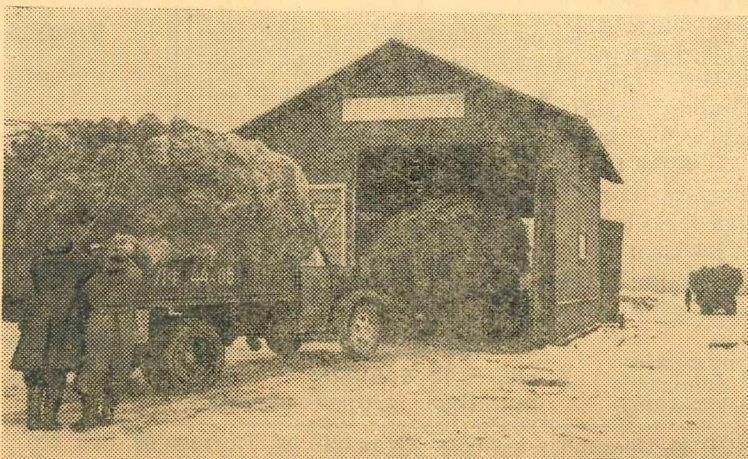
Fabrika strādā trijās mai-

nās, nepārtraukti dienu un nakti.

— Mūsu uzņēmumā, — saka direktors b. Labzovs, — tagad nav neviena cil-vēka, kas nepārsniegtu die-nas uzdevumu.

Darba augstais ražīgums un tehnikas prasmīgā iz-mantošana devuši fabrikas kolektīvam iespēju pabeigt gada plānu linu stiebrīņu pārstrādāšanā pirms termi-ņa. Linu vērptuvēm nosūtītas 368 tonnas garās šķiedras un 500 tonnas īsās šķied-ras.

Fabrikas kolektīvs nolē-mis decembrī nodot virs uzdevuma vēl vismaz 90 tonnas augstvērtīgas šķied-ras. Priekšzīmīgi strādā ga-rās šķiedras šķīrotājas Olga Mickeviča, Helena Bobiņi-na, Anna-Mortakāne, noņē-

Ir visas iespējas meža darbus veikt pirms termiņa

Vairāku rajona kolchozu ļaudis bez lie-kiem vārdiem saprot, ka valstij vajadzīgs arvien vairāk kokmateriālu un enerģiski stājušies pie to sagatavošanas un izveša-nas. No 10. decembra mūsu rajona Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza 8 cirtēji un 10 vedēji ar zirgiem strādā Jēkabpils mež-saimniecībā.

Turpat strādā arī 14 pajūgi un 8 cirtēju liela brigade no kolchoza „Zelta vārpa“.

Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza meži-nieki apņēmies savu uzdevumu kokma-terialu sagatavošanā un izvešanā veikt līdz 1957. gada 15. janvarim. Teicami strādā kolchoza vedēji Nikolajs Kalšs, Jānis Vilcāns un, jāsaka, visa brigade. Viņi iz-strādes normas parasti pārsniedz un tā kā šogad apmaksā meža darbus laba, nopelna krietni. Meža materiāli jāved līdz 8 kilo-metri tālu, apmaksā par katru izvesto kubikmetru ir 24 rubļi. Vairāki dienā iz-brauc pa divas reizes un pie tam iekrau-joj vezumā pa pusotra vai vairāk kubik-metru. Tātad dienā izved pa 3—4 kubik-metri un nopelna pa 72 līdz 96 rubļi. Pie tam zirgiem izsniedz krietnu normu auzu.

Darbs organizēts labi.

Jāatzīmē, ka ne slikti darbs veicas arī „1. Maijs“, „Uzvara“, Voroiļova un Ma-ļenkova vārdā nosaukto kolchozu meža cirtējiem.

Taču skaidri jāsaka, ka ne visi kolchozu vadošie darbinieki ir veikuši nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šo valstiski svarīgo uzdevumu.

No kolchoziem „Darbs“ (valdes priekš-sēdētājs b. Skrebelis), „Draudzīgais maijs“ (priekšsēdētājs b. Medusovs), „Darba tau-ta“ (priekšsēdētājs b. Kovaljevskis), Ziedo-šā vārpa“ (priekšsēdētājs b. Simanovičs), Oškalna vārdā nosauktā (priekšsēdētājs b. Lejnīeks) mežā līdz šim nestrādā neviens meža cirtējs. Šo kolchozu valdes acimre-dzot gaida īpašus norādījumus un vairāk-kārtējus atgādinājumus par nepieciešamī-bu arī viņiem ieslēgties kopējās lietas veikšanā.

Nepietiekoši nopietni pret to izturas arī rajona patērētāju biedrība (bb. Zaičenko un Golubevs). Veikalos nav dabūjami zie-mas pakavi un rādzes. Arī tas lielā mērā norauj un ievēl savlaicīgu me-ža materiālu sagādes uzdevuma veikšanu. Divās, trijās dienās vēl esošie trūkumi jānovērš, lai meža darbus varētu pil-nīgi pabeigt līdz 1957. gada 15. janvarim.

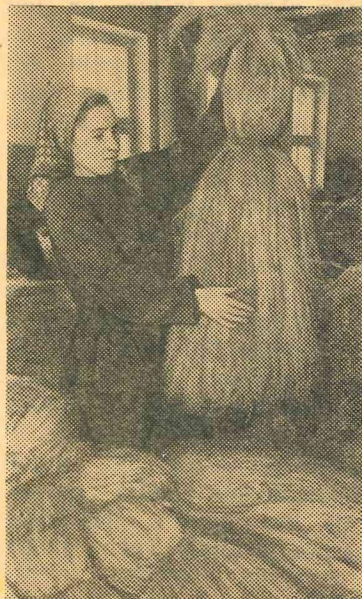
A. Jeromins

mēja Nina Ko-valjenko un des-mitiem citu strād-nieču. Viņas iz-strādā maiņā pusotras nor-mas.

Attēlā:
(pa kreisi)
Dagdas rajo-na Čkalova vārdā nosauk-tā lauksaim-niecības arte-ļa kolchoznie-ki nodod linu stiebrīņus.

Attēlā:
(pa labi)
fabrikas labā-kā šķīrotāja Olga Mickeviča darbā.

(LTA)

Sienas avīžu apskats

Sienas avīze mūsu rūpnīcā

Padomju iekārta ievada dzīvē jaunu, pavisam savdabīgu preses veidu — sienas avīzi. Tūkstošiem un tūkstošiem cilvēku raksta uzņēmumu un iestāžu sienas avīzēs par jautājumiem, kas viņus saņir.

Saprotams, mūsu sienas avīzes var būt vēl labākas, iespaidīgākas. Par to jā rūpējās partijās un komjaunatnes pirmorganizācijām.

Mūsu rūpnīcas sienas avīze ieņem atbildīgu vietu rūpnīcas kolektīva saimnieciskajā un politiskajā dzīvē.

Lūk, noslēdzot novembra mēnesi, rezumējās tā rezultāti. Paredzētais plāns pārsniegts, tomēr nevar neatzīmēt to, ka aizvadītajā mēnesī rūpnīca strādājusi vēl ne ar pilnu jaudu. To, lūk, arī mūsu sienas avīze atzīmē savās slejās, kur ar rakstiņu „Paaugstināt atbildību par uzticētās lietas veikšanu“ uzstājās maiņas tehnoloģe K. Lāce.

Rakstā kritizēts tehniskais personāls, kas vāji kontrolē un vada darbus cechos. Tikai tāpēc tehnoloģiskais process rūpnīcā kliboja, ka tehniskais vadītājs b. Jenovs, laboratorijas vadītāja b. Lādīte, ķīmiķe b. Michailovska neizpilda tos uzdevumus, kas paredzēti viņiem veikt.

Novembra mēnesī nav bijusi neviena tehniskā apspriede, kas, izskatot darbu gaitu cechos, būtu likvidējusi esošos trūkumus. Rūpnīcas partijas pirmorganizācija atbalstīja redkoleģiju un b. Lāces rakstu ievietoja sienas avīzē.

Tas deva savus rezultātus. Vēl visi nebija sienas avīzi izlasījuši, kad raksta saturs savilņoja rūpnīcas kolektīvu. Uzreiz pēc tās izdošanas tika saukta tehniskā apspriede,

kur vairāki darbinieki saņēma asu lietišķu kritiku, kur tika doti biedriski padom laborantei b. Lādītei, ķīmiķei b. Michailovskai un vairākiem citiem, no kuru sekmīga darba atkarīgs normāls rūpnīcas darbs.

Sienas avīzē ievietotā kritika strauji virzīja uz priekšu notikumus. Tā palīdzēja ātrāk atrisināt jautājumu, kas bremzēja normālu rūpnīcas darbu.

Mūsu sienas avīzes slejās tiek „grāzīti“ arī tādi darba disciplīnas grāvēji, kas darba laikā mēdz „ieskatīties“ degvīna pudelē. Un tādi ir ne tikai strādnieku vidū vien, bet pat dažas atbildīgas vadošas personas. Lūk, maiņas tehnoloģis b. Grass, galvenais mehanīķis b. Retceps nereti darba laikā sastopami ierēbušā stavoklī. Nesen S. Dolbikovs piedzēries nespēja atrast rūpnīcas vārtus un lida caur sētu. Nosodāma ir bb. E. Lastočkina, Savicka un B. Lāča tieksme pēc stiprajiem dzērieniem, kā rezultātā cieš darbs.

Kaut gan mēs savā sienas avīzē publicējam arī pozitīvus rakstus, kas atspoguļo mūsu strādnieku-pirmrindnieku darbu, kultūras dzīvi, tomēr jāatzīmē, ka avīzes slejās to vēl ir maz. Mums ir vēl daudz rūpīgāk, sistematiskāk jāstrādā pie sienas avīzē ievietojamo materiālu izvēles. Avīze jāpadara vēl dzīvāka, vispusīgāka.

Partijas pirmorganizācijai, katram tās biedram dzīvi jāvada un jāpiedalās rūpnīcas sienas avīzes izdošanā, tās loma rūpnīcas darbā vēl vairāk jāpaceļ.

A. Parņenkovs, Līvānu spirta rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretārs

FIZISKĀ KULTŪRA UN SPORTS

Par vienmīnusa un izlozes sistemām dambretes turnīros

Vispilnīgākā sistema spēļu kārtības noteikšanai ir t. s. riņķa sistema, kurā katrs dalībnieks spēlē pēc kārtas ar visiem pārējiem. Izlozes un, it sevišķi, vienmīnusa sistēmai priekšroka dodama tad, ja turnīrs jāizceina īsā laika sprīdī un ir samērā liels dalībnieku skaits.

Vienmīnusa (jeb olimpiskā) sistema paredz dalībnieka izslēgšanu no tālākām sacensībām, ja tas zaudējis vienu partiju vai arī nospēlējis divas neizšķirti. Dalībnieku kārtību turnīra tabelē sacensību sākumā izšķir ar lozi. Šī izloze tad arī noteic, kas ar ko sacenšas 1. spēļu kārtā. Dalībnieki sadalās pāros sekojoši: 1. spēlē ar 2., 3. ar 4., 5. ar 6., u. t. t. Pēc tam izdara jaunu izlozi, kurā vairs nepiedalās tie, kas 1. kārtā zaudējuši. Otrā kārtā pēc jaunās izlozes kārtības spēlē 1. ar 2., 3. ar 4., u. t. t. Tad atkal izdara izlozi, kurā vairs nepiedalās zaudētāji un tie, kas iepriekš divas partijas nospēlējuši neizšķirti. Seko 3. kārtā. Atkal jauna izloze. Tā tas turpinās tik ilgi, kamēr noskaidrojas turnīra uzvarētājs. Pie nepāru dalībnieku skaita pēdējais (pēc pirmās

izlozes kārtības) tiek pielaists nākošajā kārtā bez spēles. Ja nākošajā izlozē minētais dalībnieks atkal izvelk pēdējo numuru, numurs jāatliek atpakaļ un jāvelk cits.

Lietojot izlozes (jeb Šveices) sistemu, dalībnieku skaitam noteikti jābūt pāru skaitlim. Arī šē pēc katras kārtas izdara jaunu izlozi. Bet neviens no sacensībām netiek izslēgts. Pirmajā kārtā spēles notiek tāpat, kā pie vienmīnusa sistēmas. Nākošajās kārtās savā starpā spēlē dalībnieki ar vienādu punktu skaitu. Piem., pēc 4. kārtas izveidojies sekojošs stāvoklis — 4 punkti ir 3 dalībniekiem, 3,5 četriem, 3 — vienam, u. t. t. Vispirms jāizdara izloze tiem, kam lielākais punktu skaits t. i. — 4. Viens no spēlētājiem paliek pāri. To pievieno grupai ar 3,5 punktiem. Izdarot izlozi šajā grupā arī viens paliek pāri. To salozē ar dalībnieku, kam ir 3 punkti u. t. t.

Latvijas PSR pirmajā dambretes masu turnīrā fizkolektīvos atļauts lietot jebkuru no augšminētajām sistemām, bet rajonu turnīros obligāta ir vienmīnusa sistema. P. Freidenfelds, Latvijas PSR dambretes sekcijas priekšsēdētājs

Viņi neizmanto dotās iespējas mācīties

Kad strādnieku jaunatnes vidusskolā vakarā sākas darbs, gar skolas ēku pa trotuaru, brīžiem ieskatoties pa logu un izmetot kādu rupju vārdu, klīst divi jaunieši — abi ap 18 gadu veci. Viens liela auguma gaišiem matiem, īsts lauku milzis, otrs augumā mazāks, bet daudz dzīvāks, kustīgāks par savu draugu. Kāpēc tad viņi šeit staigā? Ko meklē? Ko runā, ko gaida?

Iepazīsimies ar viņiem tuvāk, un tas mums lielas grūtības nesagādās, jo īpaši tāpēc, ka abiem viņiem ir vienādi vār-

di un uzvārdi. Lūk, abi Jāņi Ancāni, atšķirība tikai tā, ka viens ir Boļeslava, otrs Jāņa dēls. Tāpat kā Boļeslava, tā arī — Jāņa dēls abi kādreiz mācījušies Līvānu 1. vidusskolas 9. klasē, bet sakarā ar to, ka pēc viņu domām dienas skolā vairāk jāmācās un tā kā abi Jāņi nav no tiem puīšiem, devītā klase palika tāpat nepabeigta. Liekas tā, ja jau tā mācību lieta nepadodas, būtu jāstrādā kolchozā, bet nē, arī šis darbs viņus neinteresē, tur taču katru dienu agrī jāceļas, jāmirkst lietū vai jāsalst. Nē. Draugi paņēma citu kur-

su. Lūk, viņi pavisam pārgāja uz pilsētu. Beidzot iestājās Daudzpusē celtniecības trestā par būvētājiem. Cik nu no tās būvētāšanas mākslas viņiem ir, vai nav, tomēr brīgadē, kura ceļ jaunu dzīvojamo māju, viņi strādā. Iestājās arī vakara vidusskolas 9. klasē. Izrādās, ka skola viņiem ir tikai tāda blakus „nodarbošanās“, sak, edz, vidusskolnieki — Jāņa un Boļeslava dēli mācās pilsētā! Nav vis laikam nekādi nieka puikas! Bet, izrādās, ka patiesība daudz pelēcīgāka, abi Jāņi staigā apkārt ap skolas ēku, bet uz skolas sola viņi

nav redzami veselām nedēļām. Bet, ja arī kādreiz iegriežas, tad, protams, bez grāmātām un kā no mēness nokrituši, sēž un skatās gan uz pasniedzēju, gan skolēniem, beigās viņu skati apstājas pie loga—tur ārā labāk. Pieceļas un aiziet...

Secinājums — Ancāniem ir jāklūst par godīgiem jauniešiem - skolniekiem, un arī par krietniem strādniekiem savā dzimtajā kolchozā. Viņiem jāatminas, ka padomju jauniešiem ir dotas visas iespējas mācīties.

P. Žagars

Mums raksta

Tas nekur neder

Lauksaimniecības arteli „Dzimtene“ par pastnieci strādā Veneranda Mundure. Pati bez šaubām viņa pastu iznēsāt nevar, jo mājās darba diezgan, bet šo pienākumu uztic saviem dēļiem — Meinhardam un biežāk Richardam.

Un, lūk, te arī sākas mūsu bēdu stāsts. Avīzes, kurās esam pasūtījuši, nevaram regulāri saņemt, te iztrūkst pāris numuru „Uzvaras Ceļa“ vai arī „Padomju Jaunatnes“. Citam atkal gadās saņemt tādu avīzi, kādu tas nemaz nav pasūtījis. Citreiz atkal var saņemt trīs vienas dienas avīzes eksemplārus. Bet, sākot ar novembra beigām, mūsu pastnieks sāka lietot jaunu avīžu iznēsāšanas paņēmienu.

Iznēsā avīzes tad, kad jau ir sakrājušās ap divi vai trīs eksemplāri (30. novembra „Uzvaras Ceļu“ saņēma daudzi kolchoznieki tikai 3. decembrī un uzreiz trīs eksemplārus „Pa-

domju Jaunatnes“). Cilvēkam, kam paraša katru vakaru izlasīt jaunu laikrakstu, daudzreiz nelaikā saņemts pasts nepatīk. Kur tad der laikraksts, kam jau gandrīz pus nedēļa aiz muguras.

Kā redzams, mūsu kolchoza pastniece b. Mundure nesaprot, ka kolchozniekiem avīzes ir jāiznēsā katru dienu. Viņa šo darbu atstājusi pilnīgi pašplūsmē, liek to darīt skolēniem-bērniem, kam ir jānācās, bet pati saņem 30 izstrādes dienas mēnesī.

Kas attiecas uz kolchozu, tad visi to zina, ka kolchoza valde neceļ iebildumus, ja pastnieks izvadā pastu ar zirgu un plūdu laikam izgatavoja laivu.

Kolchoza valdei šai amatā nekavējoties jāliek cits pastnieks, kas godam veiktu savu uzdevumu.

Kolchoznieki

Pa „Uzvaras Ceļa“ materiālu pēdām

«Kad rublis vērtīgāks kā gods»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta šā gada 28. novembra numurā rakstījām par nekārtībām MTS traktoru brigādē, kuru vada brigadieris b. Lobakovs, kur šīs brigades traktorists b. Lācis, tā vietā, lai remontētu traktoru un kultu kolchoza labību, MTS tehniku par atmaksu izmantoto pirmām kārtām individualās labības kulšanai kolchoza teritorijā dzīvojošiem pilsoņiem, kritizējām arī brigadierī b. Lobakovu, ka viņš atļauj saviem traktoristiem personīgās interesēs izmantot MTS tehniku, ka pielaista bezkontrole.

MTS direktors b. Belajevs redakcijai ziņo, ka brigadierim b. Lobakovam par trūkumiem brigādē un traktoristu darba pavidurā kontrolē izteikts brīdinājums.

VISI UZ „PIONERSKAJA PRAVDA“ BALVU IZCĪŅU

1957. gada pirmajās dienās visās pionieru vienībās sāksies slēpošanas sacensības par avīzes „Pionerskaja Pravda“ balvu izcīņu.

Šīs būs sestās sacensības pēc kārtas, kurās gadu no gada piedalās miljoniem slēpotāju.

Rajona Jaunie slēpotāji, ņemiet aktīvu dalību šajās sacensībās!

Sacensības notiks divos posmos. Pirmais posms—sacensības pionieru vienībā no 1. janvāra līdz 15. februārim. Otrais posms—no 15. februāra līdz 1. martam — skolu komandas piedalās rajona sacensībās.

Skolu sacensībās dalībnieku skaits neierobežots. Rajona sacensībās katrai skolai jāpiedalās ar 4 komandām: divas zēnu un divas meiteņu; katrā komandā pieci cilvēki.

Vecākās grupas zēni 1943.—1944. gada dzimušie veiks 3 km distanci. Laika norma 22 minūtēs.

Vecākās grupas meitenēm 2 km — 18 minūtēs. Jaunākās grupas zēniem,

1945.—1946. gadā dzimušiem, jāveic 2 km distance—17 minūtēs.

Jaunākās grupas meitenēm 1 km — 10 minūtēs.

Pionieru vienības priekšsēdētāji!

Pēc sacensību izvešanas skolā, piepildi zemāk iespiesto ziņojumu un nosūti LĻKJS Līvānu rajona komitejai.

Dz. Švirkste, LĻKJS Līvānu rajona komitejas skolu daļas vadītāja

skolas _____ pionieru vienības		
ZIŅOJUMS		
par avīzes «Pionerskaja Pravda» balvu izcīņas sacensībām		
Skolnieku un pionieru skaits 11.—14. g. v.	Dalībnieku skaits, kas piedalījās sacensībās	Pionieru skaits, kas izpildīja normas
Vienības padomes priekšsēdētājs:		
Fizkultūras pasniedzējs:		
Skolas direktors:		

RAJONA DARBAĻAUDIS!
 Vai mājās jums katram ir laikraksts
„UZVARAS CEĻŠ“
 Abonēšanu 1957. g. nenovilciniet līdz pēdējām dienām!

Redaktore H. JEROFEJEVA